

РЕШЕНИЕ

№ 4161

гр. София, 22.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 08.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **2509** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

С определение № 53 от 09.03.2023г. по адм. дело № 110/2023 г. на АдмС – К. е прекратено образуваното дело и същото е изпратено по подсъдност на Административен съд София-град, предвид адреса на оспорващия, който е в чужбина.

Производството е образувано по жалба на Х. С. А. с постоянен адрес в [населено място], Гърция срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-0318-000027 от 23.02.23г., постановена от мл. автоконтрольор при РУ К., Р. К., с която на основание чл. 171, т. 2а, б., а“ от ЗДвП спрямо оспорващия е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) – прекратяване регистрацията на МПС с рег. № INM 9513 за срок от шест месеца.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е немотивирана и необоснована, като основният довод е, че не е спазен принципът на чл.14, ал.2 от АПК, както и че на жалбоподателят не е съставен акт за установяване на адм. нарушение, за да му се налага и ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. От процесуалният му представител са депозиран писмени бележки, в които се твърди допуснато съществено

процесуално нарушение при издаването на ПАМ, която е издадена срещу чужд гражданин, без да се установи от контролните органи владението на български език и съответно- да се назначи преводач и то заклет такъв. Като отделен аргумент се изтъква, че за да има наложена ПАМ следва да има констатирано адм. нарушение, срещу лицето, засегнато от същата и да му е предявен акт за установяване на адм. нарушение, а в случая АУАН е издаден срещу трето лице- сина на жалбоподателя. Жалбоподателят прилага съдебна практика в насока изтъкнатите аргументи, както и моли за присъждането на разноски.

Ответникът по жалбата не се представлява и не взема становище по същата.

Съобразявайки посочените от оспорващия основания, фактите, които се извеждат от събраните по делото доказателства, както и с оглед на разпоредбата на чл. 168 от АПК, определяща обхвата на съдебната проверка, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима. Подадена е в срок, от лице с правен интерес от оспорването - адресат на акта и е насочена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

Производството по издаване на процесната заповед е започнато служебно във връзка със съставен на 19.02.2023г. от мл. автоконтрольор при РУ К., Р. К. Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA 901702. АУАН е съставен против С. Х. А. / син на жалбоподателя/ за това, че на 19.02.2023 г., в 01.10 часа, на път III- 867 с посока от [населено място] за център К. управлява лек автомобил Х. А. с рег. № INM 9513, след като не притежава свидетелство за управление на МПС (СУМПС) – неспособен, с което виновно е нарушил чл. 150 от ЗДвП – управлява МПС без да е правоспособен водач.

Автомобилът, управляван при нарушението, е собственост на жалбоподателя Х. С. А., който е баща на нарушителя.

В случая младши автоконтрольор К. Й. при РУ К., като е взел предвид установеното нарушение от третото лице С. Х. А., приема, че са налице материалноправните предпоставки за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП и налага на жалбоподателя Х. С. А. ПАМ – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.

Не е спорно, че собственик на процесния автомобил – Х. А. с рег. с рег. № INM 9513 е Х. С. А. спрямо когото, в качеството му на собственик на въпросното МПС, е приложена ПАМ с оспорената заповед.

Не е спорно и че водачът С. Х. А., управлявал МПС, не притежава СУМПС.

По аргумент от чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, ПАМ по чл. 171, т. 2а от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по ЗДвП, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица, което е спазено, видно от Заповед № 292з-2/01.01.2022г. на директора на Р. К..

В заповедта е посочено правното основание за издаване на акта - чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП. Като фактически основания, мотивирали органа да постанови заповедта, е посочена фактическата обстановка във връзка с констатираното нарушение –

управление на МПС, собственост на жалбоподателя от водач, който е неправопособен- не притежава СУМПС.

Предвид наличието на посочени фактически и правни основания за издаването на заповедта, от които става ясно от кои юридически факти органът черпи упражненото от него публично субективно право и предвид писмената форма на акта, съдържащ необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, настоящият състав на съда приема, че е спазена установената форма за издаване на административния акт.

Принудителната административна мярка “прекратяване на регистрацията на ППС на собственик” за срок от 6 месеца до една година по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДВП се прилага в няколко хипотези, сред които е и хипотезата на управлявано МПС от неправоспособно лице, непритежаващо свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство – за срок от 6 месеца до една година. Мярката, наложена в тази хипотеза на чл. 171, т. 2а от ЗДВП е превантивна и преустановителна – да не се допусне създаването на опасност за движението по пътищата при управление на процесното МПС. Разпоредбата не изисква ангажирането на административнонаказателната отговорност на собственика на автомобила- да е допуснал същото да бъде управлявано от лице, по отношение на което не е установено, че е правоспособно и притежава валидно СУМПС. ПАМ се налага когато са налице обстоятелствата по чл.171 т.2а б.“а“, сред които е и настоящото констатирано по управлението на автомобила от неправоспособен водач. Достатъчно е за прилагане на ПАМ да бъде установено, че автомобилът на собственика е управляван от лице, за което е налице някое от посочените обстоятелства, а в случая това безспорно е установено.

Неоснователно е и възражението на жалбоподателя, че е налице нарушение на чл.14, ал.2 от АПК при издаване на процесната заповед, тъй като е чужд гражданин, а административния орган не е събрал доказателства за владееенето на български език /жалбоподателят не твърди да не владее български език/. Съобразно посочената разпоредба лицата, които не владеят български език, могат да се ползват от родния си или от друг, посочен от тях език. В тези случаи се назначава преводач. Тоест, преводач се назначава не на всеки чужд гражданин, а само в случаите, когато лицето не владее български език. Видно от обжалваната заповед, същата е подписана от жалбоподателя, той не е заявил на своя или на друг език, че не разбира написаното, че не владее български или че желае да му се назначи преводач. Невладеене на български език не се твърди и в жалбата като пряк аргумент.

Доколкото налагането на принудителна административна мярка може да се квалифицира и като санкция с наказателноправен характер /Решение на СЕС по дело С-97 от 2021г./ за правото на превод могат да се изведат и аргументи от наказателното правораздаване. Правото на безплатен превод на разбираем за обвиняемия език в наказателното производство е регламентирано в чл. 6, § 3, б. "е" на ЕКПЧ. Това право на национално ниво е защитено с нормата на чл. 21, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) чрез принципната регламентация, че лицата, които не владеят български език, могат да се ползват от родния си или от друг език, и чрез нормата на чл. 55, ал. 3 от НПК, съгласно която обвиняемият има право да му се предостави писмен превод на постановлението за привличане на обвиняем, на определенията на съда за вземане на мярка за неотклонение, на обвинителния акт, на

постановената присъда, на решението на въззивната инстанция и на решението на касационната инстанция.

Настоящото производство не е същинско наказателно производство, не е и административнонаказателно такова, но обвързаността му с последното не е спорна. В Закона за административните нарушения и наказания, който регламентира производството по установяване и санкциониране на административните нарушения, във връзка с които се налагат принудителни административни мерки, не се предвижда задължително участие на преводач във фазата на установяване на нарушението. Субсидиарност по прилагане на нормите на НПК по тези въпроси има на основание чл. 84 от ЗАНН за производството по обжалване на наказателните постановления пред съда. Също така, нормата на чл. 55, ал.3 от НПК с която в българското законодателство е транспонирана директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г., относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство също не води до категорична задължимост на правото на превод в настоящия случай. Директивата не се прилага в случаите, когато законодателството на държава-членка предвижда налагането на санкция за леки нарушения от страна на орган, различен от съд с компетентност по наказателноправни въпроси, и когато налагането на такава санкция може да бъде обжалвано пред съд.

В заключение- дали липсата на преводач при предявяване на ПАМ представлява съществено процесуално нарушение не следва да се прави формално и да се основава единствено на факта на липсата на преводач, което автоматично да обосновава засягане правото на защита на лице. Конкретиката на визираната рестрикция в заповедта за ПАМ, поведението на властите при предявяването ѝ, поведението на жалбоподателя, интересите му, засегнати от наложените мярка, развитието на процедурата в цялост, извежда, че е постигнат справедлив баланс между обществения интерес и индивидуалния интерес и права на личността. Вярно е, че и ЕСПЧ и Съда на ЕС приравняват в повечето случаи наказателните постановления за административни нарушения на "наказателно обвинение" по смисъла на ЕКПЧ /съпоставката допустима и за ПАМ с оглед мотивите в Решението на СЕС/, но е вярно и че правят разграничение с оглед спецификите на всеки казус (Решение на ЕСПЧ по делото *K. and I. v. Bulgaria* mf 16137/04).

Освен това, следва да се съобрази и факта, че в две директиви, а именно Директива 2010/64/ЕС на ЕП и на Съвета от 20.10.2010 г. относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство- пар.16 и Директива 2012/12/ЕС относно правото на информация в наказателното производство- пар.17, изрично е предвидено, че при налагане на санкции за леки нарушения, например пътнотранспортни нарушения, установени след пътнотранспортна проверка, изискването за преводач и за осигуряване на информация важи единствено за производството по обжалване пред съд. т.е. преценката за нарушено право на защита в случая следва да се направи след задълбочен анализ на всички горепосочени компоненти на правото на справедлив съдебен процес.

В конкретния случай, с оглед събраните по делото доказателства може да се направи извода, че жалбоподателят, макар и чужд гражданин, е разбрал в какво се изразява наложената му принудителна административна мярка, за която му е издадена заповед, своевременно е упълномощил адвокат за защита на интересите му чрез обжалване на заповедта пред съда.

Предвид така обосноваването отсъствие на всички основания за оспорване по чл. 146 от

АПК, жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на оспорващия не следва да се присъждат разноски. Искане от ответника за присъждане на разноски не е направено, поради което съдът не дължи произнасяне в този аспект.

С оглед изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. С. А., [дата на раждане] в РГърция срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-0318-000027 от 23.02.23г., постановена от мл. автоконтрольор при РУ К., Р. К., с която на основание чл. 171, т. 2а, б.,,а“ от ЗДвП спрямо оспорващия е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) – прекратяване регистрацията на МПС с рег. № INM 9513 за срок от шест месеца.

Решението не подлежи на обжалване.